

La mirada lila de Carme Forcadell

Crònica

**TONI VALL
BARCELONA**

“**H**e après que les presons no haurien d'existir, perquè no funcionen”. Colpeix aquesta contundent afirmació de Carme Forcadell escrita quan ja enfila les pàgines finals del seu llibre *Escrivim el futur amb tinta lila* (Destino), presentat ahir al Palau Robert de Barcelona. La presentació va anar a càrrec de la periodista Natza Farré i dels cinc membres sobiranistes de la mesa del Parlament que Forcadell va presidir entre el 2015 i el 2017: Lluís Corominas, Anna Simó, Ramona Barrufet, Lluís Guinó i Joan Josep Nuet.

Al llibre, Forcadell planteja què ha après dins les successives presons per on ha passat des de la primera entrada, el març del 2018, fins al dia d'avui, quan ja fa dies que se li ha revocat el tercer grau penitenciari. És fonamental el color que apareix al títol, el lila, el color que tan lligat està avui a la realitat feminista, l'enfocament i la mirada que l'autora prioritza i posa en valor al llarg de les pàgines. “Un llibre profundament feminista”, destaca Farré abans de donar pas al vídeo en què Forcadell s'adreça als assistents, enregistrat davant unes portes blaves de les cel·les de la presó de Wad-Ras, on és ara. “He volgut donar veu a les dones que sobreviuen dins de presons pensades, dissenyades i construïdes per homes”, explica. I recalca un dels missatges fonamentals del llibre: “La majoria de dones que són a la presó han delinquit, d'acord, però abans de delin-

quir han sigut víctimes”. Cal, segons ella, parar atenció a una pregunta fonamental: quan a les dones els fallen dos pilars tan fonamentals com l'educació i la família, ¿se'ls dona la possibilitat de no delinquir?

“Vam ser i seguim sent l'equip de la Carme”. Potser és aquesta frase de Lluís Corominas la millor manera de condensar els sentiments i les sensacions que els qui van compartir mesa del Parlament amb Forcadell

guarden més dins seu. Barrufet en destaca que sempre té la voluntat de millorar el seu entorn. Corominas posa l'accent en la gran injustícia de la seva condemna. “La van condemnar a presó perquè havia sigut la presidenta de l'ANC”, Anna Simó ho té claríssim. “Malgrat defensar idees diferents en molts àmbits vam formar un equip molt sòlid i amb l'amistat forjada com a valor per sempre”, diu Nuet. I Guinó, després de glossar la capacitat d'empatia de Forcadell, conclou una reflexió de futur molt important: “Tinc la intuïció que això s'acaba i que en poc temps tindrem els indults sobre la taula”.

Farré es pregunta per què Forcadell ha decidit escriure un llibre substancialment diferent de la resta de presos polítics i exiliats, posant el focus en la mirada feminista i les profundes mancances del sistema penitenciari en comptes de relatar la seva perspectiva dels fets del Procés. Simó té una explicació: “La Carme vol mirar endavant, no pas enrere. Vol sentir-se útil, amb l'obligació d'intentar canviar coses, empoderar les preses, mostrar-se escèptica amb la possibilitat de la reinserció”. —

Imatge de la presentació del llibre de Forcadell, ahir.

PERE VIRGILI